

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๐/๒๕๕๑

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๒/๒๕๕๑

วันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

เรื่อง บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ กรณีศาลอาญาออกคำสั่งให้ผู้ร้องชำระค่าปรับและจะดำเนินการเพื่อออกหมายตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๘ ก่อนคดีถึงที่สุด เป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ และ มาตรา ๑๕๗

ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ว่า บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ขอให้ตีความรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ความว่า ผู้ร้องเป็นจำเลยในคดีอาญาถูกศาลอาญาพิพากษาลงโทษปรับเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ เป็นเงิน ๖,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกพันเก้าร้อยล้านสามแสนบาท) และไม่ชำระค่าปรับ ศาลอาญาจึงส่งคำสั่งบังคับลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๑ ให้ผู้ร้องปฏิบัติตามคำพิพากษาภายใน ๓๐ วัน นับแต่ที่ได้รับคำสั่งเป็นต้นไป ผู้ร้องได้รับคำสั่งโดยชอบแล้วแต่ได้ยื่นคำร้องขอผิดการชำระค่าปรับไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ศาลอาญาได้มีคำสั่งยกคำร้องต่อมาผู้ร้องได้ยื่นคำร้องขอคัดการบังคับคดีไว้ก่อน และได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งศาลอาญาที่มีคำสั่งยกคำร้องขอให้งดการบังคับคดีชำระค่าปรับไว้ก่อนจนกว่าคดีจะถึงที่สุด พร้อมทั้งได้ยื่นอุทธรณ์

คำพิพากษาศาลอาญาแล้ว เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และยื่นอุทธรณ์ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ผู้ร้องเห็นว่า เมื่อศาลอาญาพิพากษาลงโทษปรับ ถือว่าศาลพิพากษาให้ผู้ร้องได้รับโทษตามกฎหมาย เนื่องจากโทษปรับเป็นโทษอย่างหนึ่งตามที่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๘ บัญญัติไว้ แต่การที่จะต้องได้รับโทษปรับก็ต่อเมื่อคดีถึงที่สุดแล้วตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๔๕ การที่ศาลอาญาออกคำบังคับให้ผู้ร้องชำระค่าปรับ และจะดำเนินการออกหมายตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดี เพื่อดำเนินการบังคับคดีแก่ผู้ร้องให้เป็นไปตามคำพิพากษา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๘ ทั้งที่คดียังไม่ถึงที่สุด โดยอ้างตามนัยแห่งคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๕๐๐/๒๕๕๐ จึงเป็นการลงโทษผู้ร้องก่อนที่คดีจะถึงที่สุด อันเป็นการบังคับคดีเพื่อลงโทษปรับขัดกับมาตรา ๓๘ และมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงใช้สิทธิยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องเข้าเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

ข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้อง

- ๓ -

ต่อศาลเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง กำหนดว่า “ การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม้อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตาม มาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๒ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ แล้ว เห็นว่า ผู้ที่จะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

๑. ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้

๒. บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

๓. ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม้อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

พิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีตามคำร้องที่กล่าวอ้างว่า การที่ศาลอาญาออกคำสั่งบังคับให้ผู้ร้องชำระค่าปรับและจะดำเนินการออกหมายตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๘ ก่อนคดีถึงที่สุด และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๕ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๑๕๗ ต้องด้วยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ นั้น โดยเหตุที่ผู้ร้องเป็นคู่ความในคดีในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวเพื่อบังคับแก่คดี ซึ่งสามารถร้องต่อศาลยุติธรรมเพื่อให้พิจารณาส่งคำร้องมายังศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ได้ก่อนในลำดับแรก โดยการใช้สิทธิของผู้ร้องซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ต้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องได้ใช้สิทธิเช่นว่านี้มาก่อนแล้วตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) บัญญัติไว้ อันเป็นการใช้สิทธิ

- ๔ -

โดยวิธีการอื่น ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๒ วรรคสอง ประกอบ
ข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑
เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้ใช้สิทธิดังกล่าวก่อนมายื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ดังนั้น คำร้องของ
ผู้ร้องจึงไม่เข้าเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้
อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้อง

(คำสั่งที่ ๓๐/๒๕๕๑)

(นายจรูญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรูญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอรุณ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายณรงค์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง คุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ